

זה הדבר

زوهدبرج ZO HADEREKH

גיליון 5, 29 בינואר 2020

רפובליקת תפוזים

קיסר האימפריה קרא לפקידים במושבה הרחוקה והורה להם איך למשול בילידים; 'אני יודע לסגור עסקות', אמר

3 ו-4 בגיליון זה) קרב, התרצה ואץ-רץ להתייצב בפני פטרונו של נתניהו בווינגטון. עד כאן חלקו הקומי של המחזה – אך סופו טרגי. ברור לכל שתוכניתו של טראמפ היא מתכון לשפיכות דמים אינסופית במזרח התיכון; ובישראל ובפלסטין בפרט. רצונו של טראמפ לשמור על ההגמוניה באזור יוביל את שני העמים, ואף עמים נוספים, לאסון. ומה חושבים אזרחי ישראל על תוכנה של "עסקת המאה"? על פי נתוני הסקר של המכון לחקר הביטחון הלאומי שפורסם השבוע (27.1) ונעשה בקרב הציבור היהודי, 45% מתנגדים לכל סיפוח; 26% בעד סיפוח חד-צדדי של "גושי ההתיישבות"; 14% בעד סיפוח חד-צדדי של כל ההתנחלויות; 7% בעד סיפוח חד-צדדי של כל השטחים הפלסטיניים הכבושים; ו-8% בעד סיפוח כל שטחי C. אשר לפתרון שתי המדינות, 40% מהציבור היהודי סבורים כי פתרון שתי המדינות בר השגה בעתיד הרחוק; 11% סבורים כי הפתרון בר השגה בעתיד הקרוב; ו-34% סבורים כי הפתרון אינו בר השגה. אך כל זה, כמובן, לא מעניין את טראמפ, נתניהו וגנץ.

"רפובליקת בנות" הוא כינוי גנאי ומונח פוליטי המתאר מדינה שבה משטר כושל ומושחת המאופיין בהיעדר דמוקרטיה, בחוסר יציבות, בפערים מעמדיים קיצוניים, בשחיתות, בשליטת הצבא ובהתערבות ללא מעצורים של ארה"ב בענייניה הפנימיים.

שורשי ההיסטוריים של הביטוי נעוצים בסוף המאה ה-19 ובתחילת המאה ה-20, תקופה בה השתלט האימפריאליזם האמריקאי על ניהולן ועל כלכלתן של מדינות רבות באמריקה המרכזית.

"זימונס" השבוע לארה"ב (כלשון ההודעה שמסר הממשל האמריקאי) של ראש הממשלה, בנימין נתניהו, ויו"ר כחול-לבן, ח"כ בני גנץ, נועד לאפשר לנשיא דונלד טראמפ להנחית עליהם הוראות ולהציג בפניהם את תוכניותיו להמשך ההגמוניה של ארצו במזרח-התיכון, הכוללות את הנצחת הכיבוש הישראלי. לכן יש לעדכן את המושגים. מעתה אין לומר (באנגלית, כמובן) על ישראל "היי-טק ניישן" – אומת היי טק; או "סטרטאפ ניישן" – אומת חברות הזנק. מעתה יש לומר: רפובליקת תפוזים. טראמפ אף ציווה על נתניהו וגנץ: "יש לכם שישה שבועות להתייע את התוכנית" – כפי שמסר גורם אמריקאי לסוכנות הידיעות רויטרס.

היה זה הנרי קסינג'ר, מזכיר המדינה של ארה"ב בתקופת ממשל ניקסון (נשיא שהודח מתפקידו בגלל מעשה רמייה) שטבע בשנות ה-70 את האמרה הידועה: "לישראל אין מדיניות חוץ, רק מדיניות פנים". גם אמרה זו יש לעדכן בדחיפות: "אין לישראל מדיניות חוץ או מדיניות פנים – יש לישראל אך ורק מדיניות המוכתבת מהבית הלבן".

מחזה האבסורד שנתגלה בשבוע האחרון, בו ראש ממשלה שבקרוב יעמוד למשפט בגלל מעשי שחיתות מקבל הוראות מנשיא אמריקאי שנגדו מתנהל הליך הדחה, הוא שיא חדש בתולדות התלות הנמשכת 70 שנה של מדינת ישראל בארה"ב.

ההתרפסות בפני ארה"ב ונשיאה, המשותפת לכל המפלגות הציוניות, הגיע לשיא כאשר בני גנץ, שעד תמול-שלשום האשים את טראמפ בהתערבות בבחירות בישראל בעקבות הידיעות שמועד פרסום "עסקת המאה" (ר' עמודים

תכנית טראמפיהו

הרשימה המשותפת, חד"ש ומק"י תקפו קשות השבוע (28.1) את התוכנית שהציג טראמפ בבית הלבן. ח"כ עופר כסיף כינה אותה "תכנית טראמפיהו" והדגיש שהיא אינה תוכנית שלום "אלא תוכנית מלחמה, תוכנית להנצחת הכיבוש ולהסדרת האפרטהייד. ההתעלמות מהפלסטינים והדרתם מגיבוש 'התוכנית' מעידה על כך. לא האינטרס הישראלי ובטח לא הפלסטיני באים בה לידי ביטוי, אלא אינטרסים של מתנחלים משיחיים ומנהיגי מדינות מושחתים". לדבריו, ההתייחסות לירושלים כ"מאוחדת ומשותפת תחת ישראל", סיפוח ההתנחלויות – כולן בלתי חוקיות – ויצירת בנטוסטנים פלסטינים, אף הם תחת שליטה ישראלית, "יהפוך את האפרטהייד בשטחים הכבושים לטבוע רשמית בחוק הישראלי. מדובר בפגיעה בכל תוכנית שלום צודקת ואמיתית ובמתכון לשפיכות דמים נוראה".

חובות יש להחזיר? לא בטוח

"חבר הכנסת יאיר גולן צפוי להתמודד בבחירות הקרובות מטעם מרצ, ולא מטעם רשימת עצמאות שבשמה נבחר לכנסת ה-22 כחלק מרשימת המחנה הדמוקרטי. גולן הוא חבר הכנסת היחיד המכהן מטעם סיעת עצמאות, ועם חברותו לרשימת מרצ הוא משאיר את הסיעה עם חוב של 4.3 מיליון שקלים לכנסת. גולן אינו הח"כ היחיד מן המחנה הדמוקרטי שצפוי להשאיר חוב כבד מאחוריו. ח"כ סתיו שפיר צפויה להשאיר חוב של 4.2 מיליון שקל".

(איציק וולף, "מחלקה ראשונה", 16.1)

שוקן נאלץ לפתוח את הארנק בגלל ההסכם

עובדי מערכת 'הארץ' ו'דה מרקר' אשר מועסקים מעל לשנתיים יוכלו ליהנות מתלוש המשכורת הקרוב: מייל שנשלח באחרונה לעובדי העיתונים, בישר כי בהתאם לסעיף חלוקת הרווחים בהסכם מול הוועד, יחולקו בונוסים עבור שנת 2019 בשווי 500 שקלים. בענף העיתונות הנאבק על הישרדותו ומחשב קיצו לאחור, חלוקת רווחים אינה נפוצה".

(אתר "אייס", 15.1)

סכנה: דמוקרטיה!

"הסכנה המיידית שהמגמה החדשה של ההתאזרחות בירושלים עלולה להביא היא הגדלת הכוח האלקטורלי של תושבי העיר הערבים".

(בשבוע, 16.1)

שר הביטחון לשעבר: נותנים כסף לחמאס

"יו"ר העבודה-גשר-מרצ ח"כ עמיר פרץ אמר באירוע שבתרבות בחולון כי אם רשימתו תיבחר, 'חמאס לא יקבל דולר אחד מישראל'".

(הודעה לעיתונות של העבודה-גשר-מרצ, 18.1)

לא חיי אדם חשובים; מה שחשוב הוא הנפט

"טיוטת הסיכום של הפסגה הנערכת בגרמניה בעניין המשבר בלוב, בין נציגי המעצמות המגבות את הכוחות היריבים בסכסוך, קובעת כי יש להימנע מפעולות איבה נגד מתקני נפט. הקריאה מגיעה לאחר שהכוחות בהנהגת חליפה חפזו עצרו את הפעילות בכל מסופי הנפט במזרח המדינה".

(סוכנות רויטרס, 19.1)

לפני 70 שנה: בן גוריון ואדוניו האמריקאים

"העורך, המוציא לאור והמדפיס של העיתון 'קול העם', שבבעלות המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י), הועמדו השבוע לפני 70 שנים לדין בבית המשפט המחוזי בתל אביב, בעוון הוצאת דיבה על ראש הממשלה, דוד בן גוריון. כשלושה חודשים קודם לכן, בעקבות נאומו של בן גוריון בכנס הנוער העובד בתל אביב, כינה העיתון את ראש הממשלה 'בוגד העם, אחד המושך את עגלת אדוניו האמריקנים', בצירוף השמצות נוספות וביקורת ארסית. אחרי שהתביעה דחתה את המשך המשפט פעם אחר פעם, הודיע בית המשפט שהתביעה נגד 'קול העם' מבוטלת. אך הייתה זו רק הסנונית הראשונה בהיתקלויות בלתי פוסקות בין השלטון לעיתון, שבמהלכן נסגר 'קול העם' בצו משרד הפנים כמה פעמים, לתקופות שנעו בין יום אחד לעשרה ימים".

(ישראל היום, 18.1)

למי תודה, למי ברכה? לטראמפ כמוכן

"רפורמת המס של נשיא ארה"ב, דונלד טראמפ, עזרה לששת הבנקים הגדולים בארצות הברית לחסוך יותר מ-32 מיליארד דולר ב-2019. הבנקים לוו פחות כסף, קיצצו במשרות, והגדילו את התשלומים לבעלי המניות".

(סוכנות בלומברג, 20.1)

דברים בשם אומרם

מי אנחנו שנתווכח איתו

"ח"כ מוטי יוגב (הבית היהודי) הודיע הלילה (חמישי) כי הוא פורש מרשימת הימין המאוחדת ולא יתמודד בבחירות הקרובות. יוגב תקף את יו"ר הבית היהודי רפי פרץ לאחר הגשת הרשימות המתמודדות בבחירות לכנסת ה-23, ואמר כי 'רפי פרץ גילה חוסר יושרה בכל דרכו הפוליטית'".

(ידיעות אחרונות, 16.1)

מכתבים למערכת

'זו הדרך' ומקהלת הממסד

"מקהלת הממסד מתייצבת לימין טראמפ", נכתב בשער של גיליון 2 של "זו הדרך" (8.1), בהתייחסו להתנקשות בחייו של הגנרל האיראני קאסם סולימאני. הייתכן שגם "זו הדרך"... "קצת מצטרף" למקהלה זו?

מקריאה במאמר המערכת עולה כי אין גינוי עקרוני, מוחלט וחד-משמעי לפעולת הטרור האמריקאית באשר היא, בלי קשר לשאלה אם תוביל למלחמה או לא. אישיות בכירה של מדינה החברה באו"ם, מבקרת באופן רשמי במדינה אחרת החברה באו"ם, ומדינה שלישית מפציצה את שדה התעופה של המדינה המארחת ורוצחת את האורח! למה "זו הדרך" אינו קורא לדברים בשמם? למה הוא אינו מגדיר את ארה"ב כארגון טרור לכל דבר?

לצערי, "זו הדרך" מצטרף לשימוש במילה "חיסול" במקום "רצח". "חיסול" זו מילה שהמציאה התקשורת של הממסד ל"הצדקת" הרצח, להבעת הזדהות עם הרצח ועם הרוצחים. "חיסול" בעברית זה חיסול מלאי, חיסול העוני, חיסול האבטלה, חיסול הבערות. מקסימום: חיסול כיסי התנגדות. לא רצח של בן אדם.

ומה אמורה לומר ההערה על הנרצח "שבוודאי לא נמנה עם ל"ו הצדיקים"? וכי אין זו הצטרפות חלקית לאותה מקהלת התמיכה בטרור האמריקאי? כמה בדיוק הוא "לא נמנה עם ל"ו הצדיקים"? במלחמתו נגד דאע"ש? מה ההקשר למאמר? זה נשמע כמו ציטוט של אותה מקהלה, המציגה את מדיניות החוץ של איראן כרוע בהתגלמותו. זה קצת מצלצל כמו הצדקת הרצח – רק עם חשש מתוצאות אפשריות. האם זו מעין התחנפות חלקית לציבור שטוף המוח, לקראת הבחירות הקרובות?

טלמון סילבר, לוו

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לתיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

"כחול-לבן" יישרה קו עם הליכוד והתייצבה מאחורי "עסקת המאה"

בני גנץ מצביע טראמפ

טראמפ אינו מעוניין בהחלפת ידידו נתניהו, אולם המשבר המתארך במערכת הפוליטית הישראלית אינו נוח לו. לטראמפ היה יותר נוח אם שני המחנות הפוליטיים הגדולים בישראל היו משתפים פעולה. הצעות הרוטציה, כפי שהעלה לא מכבר הנשיא ריבלין, מבטאות תפיסה זו. מצבם הקשה של הפלסטינים אינו מעניין את טראמפ כלל ועיקר, אך טראמפ זקוק להישגים בינלאומיים לקראת הבחירות בארה"ב השנה.

גנץ מבין היטב שהתערבות טראמפ פוגעת בסיכויו להיבחר. הוא גינה אותה תחילה, אך מיהר למשוך את התנגדותו ולהתייצב מאחורי הנשיא האמריקאי שנתניהו יצטייר כמועמד המועדף על ארה"ב. גנץ דואג בראש ובראשונה לתדמיתו כמועמד שווה

טראמפ וגנץ בבית הלבן, השבוע (צילום: כחול לבן)

ערך לנתניהו. גנץ הביע תמיכה נלהבת בתוכנית טראמפ ואף הבטיח ליישמה אחרי הבחירות. ככל ששני המועמדים העיקריים יתבטאו בעד תוכנית טראמפ, הם יהיו דומים יותר וההבדל ביניהם יטשטש.

בשמאל הציוני הגיבו לתוכנית בשני קולות. ח"כ עמיר פרץ אמר: "יסודות התוכנית לחיזוק ביטחונה של ישראל ולקיום תהליך של מו"מ חשובים. לעומתו אמר ח"כ ניצן הורוביץ: "סיפוח כזה הוא מהלך הרסני", וח"כ איציק שמולי כינה את התוכנית "הונאת המאה". פרץ ומרצ יצטרפו להחליט היכן הם עומדים. גם בימין צפוי לחול קרע אם תוכנית טראמפ תועמד להצבעה. האגפים המשיחיים, גם בליכוד וגם בימינה, עשויים להתייצב נגדה.

ישנו רק גוש אחד שהתנגד, מתנגד ויתנגד לתוכנית טראמפ בעקביות, מההתחלה ולאורך כל הדרך: הרשימה המשותפת. המשותפת אינה רואה בטראמפ, המתעלם בנחישות מהפלסטינים, מי שיכול להיות מתווך הגון. רק חד"ש ושותפותיה במשותפת מבינות כי פתרון הסכסוך יושג רק במשא ומתן ישיר בין ישראל לפלסטינים, ולא בהנחתה מבחוץ.

הסדר שלום חייב להכיר בזכויות האדם של כל התושבים בין הים לירדן ובזכותם של שני העמים להגדרה עצמית לאומית ולריבונות. כל ניסיון לכפות הסדר המבוסס על הכיבוש הישראלי יוביל לאלימות ויערער עוד יותר את המצב במזרח התיכון. לא סביר שתוכנית טראמפ תצא אי-פעם לפועל, אבל העלאתה בעת הזאת היא כשלעצמה שיבוש מכון של סדר היום הפוליטי הישראלי. הרשימה המשותפת לא תתמוך, אפילו מבחוץ, במי שיתמוך בתוכנית הלא-שלום של טראמפ.

אבישי ארליך

השבוע הפך סדר היום הפוליטי בישראל תזזיתי. בחטף עברנו מפורום השואה העולמי, אירוע בינלאומי שתרם ללגיטימציה של ממשלת ישראל הימנית והיטיב עם נתניהו, לתכונה לקראת דיון בכנסת בנושא חסינות נתניהו שדחפה כחול-לבן, לנתניהו שחזר בו מבקשת החסינות ברגע האחרון.

לבסוף התבייתה התקשורת על "תוכנית השלום" של טראמפ, שהשתלטה על ההצגה המקומית והחליפה אותה בזירה האמריקאית והעולמית.

"סדר היום הפוליטי" – כך מכונים הנושאים שבחרת התקשורת לקדם למרכז השיח הציבורי. על סדר היום הפוליטי מתנהל מאבק בין מוקדי כוח: למי ששולט בתקשורת יש כלים למנף ולמרכז נושאים; למי ששולט

במדינה יש אפשרות לייצר אירועים שיכתיבו את סדר היום; למי ששולט בעולם ישנו הכוח להשתלט על סדר היום הלאומי של הכפופים לו. חמי שלו הזכיר ב"הארץ" (24.1) שארה"ב נמצאת במקום הראשון בין המעצמות בהתערבות בבחירות זרות, והיא עושה זאת עכשיו אצלנו ובגדול. אם יש משמעות לריבונות הרי היא שעם חופשי קובע את סדר היום הפוליטי שלו בעצמו. ואילו אצלנו - רפובליקת בננות.

המועד בו בחר טראמפ לחשוף את תוכניתו היא התערבות גסה בסדר היום הפוליטי של ישראל. בתחילת מערכת הבחירות הנוכחית היה נושא הבחירות העיקרי כתב האישום בפלילים שהוגש לבסוף נגד נתניהו (28.1). התערבות נשיא ארה"ב מעמידה במרכז, חודש לפני הבחירות, את תוכנית טראמפ. ספק רב אם משהו ייצא מתוכנית זו, אבל עצם העלאתה משנה, על פניה, את הציר שסביבו יחוגו הבחירות.

בכפיית סדר היום שלו טראמפ מזלזל לא רק בפלסטינים, שבעמדתם הוא כלל אינו מעלה על דעתו להתחשב, אלא גם בישראלים. במשך שלוש מערכות הבחירות שהיו השנה התפלג הציבור בישראל, ערכית, בין מחנה הרואה עצמו כמגן שלטון החוק הנאבק בשחיתות לבין מחנה הנאמן ל"מנהיג הסובל", הנמצא מעל לחוק. מאמץ עצום הושקע בשנה האחרונה בגיבוש אופוזיציה לנתניהו בחלוקת מערכת המפלגות לשני מחנות ברורים: בעד או נגד נתניהו. הבדלים חשובים רבים טושטשו והושכחו במטרה לבנות שני מחנות ברורים: כחול לבן מצד אחד והליכוד ושותפיו מצד שני. התערבות נשיא ארה"ב שינתה את התמונה בבת אחת. בבחירות הקרובות ציר הבחירה המרכזי לא יהיה בעד או נגד נתניהו; במקומו יצטרפו הישראלים לבחור בטראמפ או להתייצב נגדו. זאת כאשר שני המועמדים העיקריים, נתניהו וגנץ, הופכים בפועל קבלני קולות בעד (תוכנית) טראמפ.

מק"י וחד"ש נגד "עסקת המאה"

יו"ר הרשימה המשותפת, איימן עודה (חד"ש), אמר: "דיל המאה האמיתי הוא ראש ממשלה שמואשם בשחיתות ונשיא תחת משפט הרחה המנסים להציל זה את זה בעזרת מהלך מדיני מסוכן שייקבע את השליטה הצבאית בעם הפלסטיני בשטחים הכבושים לדורות קדימה". "אני עוד לא יודע מה כולל 'דיל המאה', אבל אני יודע בדיוק מהי טרגדיית המאה. הפתרון לסכסוך ידוע כבר שנים אבל ממשלות ישראל מעדיפות את עופרה ויצהר על סיום הכיבוש והבטחת עתיד של שלום לילדינו", הוסיף עודה. בהתייחס להצעת הטרנספר של תושבי המשולש הדגיש עודה: "אנחנו ניאבק בגזענות המופרעת הזאת בכל האמצעים שיש לנו".

ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש – הרשימה המשותפת) ציין: "כדאי לזכור: את הקונצנזוס הבינלאומי לגבי מדינה פלסטינית בגבולות '67, שבירתה ירושלים המזרחית, ופינוי כל ההתנחלויות – לא יצליחו לשבור, לא טראמפ ולא נתניהו, שממשיכים לעבוד קשה כדי לגזור על שני העמים חיים על החרב". ג'בארין הוסיף: "התוכנית כוללת סעיף המכין את הקרקע לטרנספר ולשליטת האזרחות של תושבי עירי. ממשלת הימין מתפרעת וכל האזרחים הערבים בסכנה קיומית".

הרשות הפלסטינית מסרה בתגובה להיערכות לקראת פרסום "עסקת המאה" כי היא מזהירה מפני כל מהלך אמריקאי שיפר את הקונצנזוס הבינלאומי, והזהירה את ארצות הברית וישראל מפני "חציית קווים אדומים". חוסיין א-שייח', השר לעניינים אזרחיים ברשות הפלסטינית, אמר כי הרשות אינה מקיימת שיח עם ארצות-הברית בעניין עסקת המאה: "לא מתקיים שיח עם הממשל האמריקאי לגבי תוכנית המאה, לא בחלקה ולא במלואה. אנו דוחים נחרצות את העסקה ועמנו יתנגד לה ויפיל אותה כפי שהפיל את כל מזימות החיסול של הסוגיה הלאומית שלנו. אם יוכרז על התוכנית, תתכנס ההנהגה הפלסטינית ותקבל את ההחלטות המתאימות נוכח היקף הסיפוח החד-צדדי, משום שסיפוח יערער את היציבות האזורית".

מ"ש"לום עכשיו" נמסר: "כל מתווה שלא יכלול הקמת מדינה פלסטינית על בסיס קווי '67 ופינוי התנחלויות מבודדות הוא אחיזת עיניים שתסתיים בפה האשפה של ההיסטוריה".

המשותפת משיכה במערכה

נגד האלימות והפשיעה

ראשי הרשימה המשותפת נפגשו השבוע (27.1) בירושלים עם מבקר המדינה, מתניהו אנגלמן, לדיון בעניין האלימות והפשיעה הגוברות בחברה הערבית. לדברי יו"ר הרשימה המשותפת, ח"כ איימן עודה (חד"ש): "אחרי חסימת כבישים ועורקי תחבורה ראשיים ובהם כביש 6, אנו ממשיכים בשיבות הרשמיות עם כל הצדדים הנוגעים בדבר". ח"כ עודה הדגיש: "או שנגיע לפתרונות אמיתיים לאחר הבחירות או שנשוב ונחסום כבישים מרכזיים ברחבי הארץ, אבל הפעם במשך ימים ולילות".

באותו יום דרש יו"ר סיעת חד"ש במועצת העיר חיפה, רג'א זעאתרה, לכנס ישיבה של ועדת הביטחון של העירייה בעקבות אירוע ירי שאירע במוצ"ש (25.1) בשכונה ואדי ניסנאס בו נפצעו שני תושבים. זעאתרה אמר למקומון "כלבו": "אנחנו דורשים שהמשרה תמלא את חובתה לספק ביטחון אישי לתושבי השכונה ואדי ניסנאס, שהפכה לאחרונה זירה של מעשי פשיעה. לא נחכה ליום שבו ייפגע הולך רגל תמים או ילדה קטנה שיצאה לשחק ליד הבית. אנחנו רוצים שוואדי ניסנאס וכל השכונות היהודיות והערביות בחיפה יהיו נקיות מסמים, מנשק ומפשיעה".

לקראת חשיפת תוכנית טראמפ (28.1) פרסמו המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) והחזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון (חד"ש) הודעה משותפת לפיה הן דוחות כלל ועיקר את התוכנית המדינית המתקראת "עסקת המאה", אותה רקח הממשל עם ממשלת נתניהו, בקנוניה עם משטרי המפרץ.

ההודעה מדגישה, כי התוכנית נועדה לכישלון ידוע מראש. "מדובר בעסקה שאינה רק ניסיון מילוט של טראמפ ושל נתניהו כל אחד מהמשבר שלו, אלא בעיקר ביטוי למדיניות של האימפריאליזם האמריקאי ובעלי בריתו שעיקריה: חיסול זכות ההגדרה העצמית של העם הפלסטיני והנצחת משטר העליונות היהודית בין הירדן לים; ארגון מחדש של האזור לפי האינטרסים האמריקאיים ובשירות מדיניות הסיפוח וההתנחלות של ישראל; החלשת הכוחות המתנגדים להגמוניה האמריקאית-ישראלית ולעוינות ולתוקפנות כלפי מדינות ועמי האזור. העסקה המגונה אינה תוכנית שלום אלא פשע מלחמה ומתכון ודאי לפיצוץ בארץ ובאזור. לא יהיה שלום ללא סיום הכיבוש ופירוק ההתנחלויות והקמת מדינת פלסטין העצמאית בגבולות ה-4 ביוני 1967 שבירתה ירושלים המזרחית, ויישום זכות השיבה לפליטים הפלסטינים לפי החלטות האו"ם. זה הפתרון הנשען על החלטות האו"ם ושרוב מדינות ועמי העולם תומכים בו. זה הפתרון שבכווחו לשחרר את העם הפלסטיני ואת העם בישראל מהכיבוש וממלחמות עקובות מדם".

בהודעה מזהירות מק"י וחד"ש כי הגיררותם של מנהיגי כחול-לבן אחר העסקה ואחר סיפוח בקעת הירדן יוביל להנצחת שלטון נתניהו. בהודעה צוין: "מי שרוצה להיות אלטרנטיבה אמיתית לנתניהו צריך להציג חלופה למדיניות הנצחת הכיבוש וההתנחלויות ולהתכחשות לזכויות העם הפלסטיני. מק"י וחד"ש קוראות לכל הכוחות השפויים בעולם להתנגד לתוכנית אוילית זו ולהכשילה, ולבלום את טראמפ ונתניהו. מק"י וחד"ש קוראות לכל הכוחות, לערבים וליהודים תומכי השלום, להגביר המאבק לסיום הכיבוש ולכינון שלום צודק שבבסיסו הקמת מדינה פלסטינית בצד מדינת ישראל".

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

הפרטת נמל חיפה והגדלת תקציבי הביטחון כמשל ממשלת המעבר והמשך המדיניות הניאו-ליברלית

"קולקטיביים" לתקופה של 10 שנים ממועד ההפרטה. מי שהחל לעבוד לאחר מועד זה – יפוטר, כמובן. תמורת ההפרטה תקבל המדינה סכום מזערי, יחסית, של מיליארד שקלים, שהם כמחצית מתוספת התקציב שאושרה לאחרונה לצה"ל – ביוזמת ממשלת המעבר. התקציב הצבאי של ישראל עלול להגיע השנה לשיא של כל הזמנים: 80 מיליארד שקל.

אפרים דויד

ממשלת מעבר, או ממשלה זמנית, היא ממשלה שמכהנת כדי למלא ריק שנוצר במערכת הפוליטית בנסיבות שונות. במשטר פרלמנטרי, ממשלת מעבר מכהנת בפרק הזמן שבין נפילת ממשלה נבחרת לבין עריכתן של בחירות חדשות, וכן בפרק הזמן שבין הבחירות לבין כינון ממשלה חדשה. מאז הבחירות לכנסת ה-21, באפריל אשתקד, מכהנת בישראל ממשלת מעבר ימנית-חרדית וראש ממשלה זמני, בנימין נתניהו.

על פי פסיקות בית המשפט העליון, ממשלה שאינה נהנית מאמון הכנסת מחויבת "באופוק בהפעלת סמכויותיה לגבי כל אותם עניינים שאין כורח ודחיפות מיוחדת לפעול בהם בתקופת המעבר". בתירוץ זה מנופפת ממשלת הימין כדי להימנע מהכרעה בשאלות חברתיות כמו תקציב האבטחה של העובדים הסוציאליים, תוספות לקצבאות הנכים העלוכות שסוכמו אשתקד, וסיוע דחוף במזון למשפחות הסובלות מחוסר ביטחון תזונתי (ר' מסגרת בעמוד זה).

אך בשאלות כלכליות, פועלת הממשלה ביתר שאת כדי להמשיך במדיניותה הניאו-ליברלית ולהבטיח את הנצחת הכיבוש. חרף העובדה שרשמית אין קואליציה ואין אופוזיציה (כי שום גוש מפלגות לא זכה ברוב בכנסת), ממשיכות מפלגות הימין לכנס את ועדות הכספים והביטחון של הכנסת. לעומת זאת, ועדת העבודה והרווחה משותקת. ועדת הכספים מוסיפה להעביר תקציבים גדולים לצבא, הרבה מעבר לסכומי העתק שבתקציב המדינה.

בשבוע שעבר (22.1) התכנסה ועדת השרים לענייני הפרטה ואישרה את מכירת נמל חיפה לחברה רב-לאומית. זאת במסגרת הפרטת הנמלים שמקדמת ממשלת הימין בסיועה של ההסתדרות. במקביל מוקם נמל נוסף במפרץ חיפה שיתחיל לפעול ב-2021, ותפעיל אותו חברה ממלכתית סינית. לפי הערכות, חברות סיניות צפויות להתמודד על רכישת נמל חיפה הוותיק לאור האפשרות לחיבור שני הנמלים, צעד שנקטו לאחרונה חברות סיניות בנמל פיראוס ביוון.

נמל שלישי יוצא להפרטה

נמל חיפה הוא הנמל הממשלתי השלישי שיוצא להפרטה בסיועה של ההסתדרות והגדול ביותר עד כה. ב-2007 אפשרה ממשלת הימין לאנשי העסקים שלמה שמלצר, שלומי פוגל וסמי קצב – בעלי "מספנות ישראל", תאגיד ממלכתי לשעבר שהופרט ב-1995 – להפעיל את הנמל הפרטי הראשון בשטח המספנות. ב-2013 מכרה המדינה את הזיכיון להפעלת חברת נמל אילת לאחים נקש, שמכרו בשלב מאוחר יותר שלישי ממניות החברה לפוגל.

כאמור, ב-2021 יצטרפו לתחרות שני הנמלים הפרטיים החדשים המוקמים באשדוד ובחיפה: נמל המפרץ בחיפה ונמל הדרום באשדוד שיופעל בידי "טיל", חברה רב-לאומית משוייך המפעילה נמלים מופרטים ב-26 מדינות.

ההסתדרות, בניגוד לאיגודים המקצועיים ברחבי העולם, מסייעת להפרטה. השבוע (26.1) חתמה ההסתדרות על ההסכם להפרטת נמל חיפה, במסגרתו יקבלו כ-200 מעובדי הנמל חבילת פרישה בהיקף כספי של 2.7 מיליון שקל לעובד. צעדי הפיטורים המתוכננים לקראת ההפרטה המעוגנים בהסכם כוללים, בין היתר, תוכנית פרישה מרצון ל-200 עובדי הנמל. עובדי דור ב', שהתקבלו לעבודה עד 12 ביוני 2017, יהיו מוגנים מפני פיטורים קולקטיביים (הדגש הוא בהגדרה

'אין תקציב': 11 אלף משפחות

הפסיקו לקבל סיוע חירום במזון

11 אלף משפחות במצוקה קשה מאוד אינן מקבלות סיוע במזון מאז תחילת השנה בתירוץ שאין תקציב למדינה. משמעות הדבר היא עשרות אלפי ילדים רעבים או רעבים יותר. בשלב זה פתרון כספי אינו מסתמן, ובאוצר מציעים לחכות עד אישור התקציב הבא, שיקרה לכל המוקדם בעוד כמה חודשים – אם תוקם ממשלה חדשה לאחר הבחירות הקרובות. כך חשף ביום חמישי (23.1) העיתון "כלכליסט". סיוע במזון הוא פרויקט ניסיוני שפעל מאז 2016 באמצעות עמותות אש"ל ירושלים ולקט ישראל. במסגרת הפרויקט חילקו העמותות סיוע בשווי 500 שקל בחודש ל-11 אלף משפחות ב-48 ישובים. הסיוע הורכב מכרטיס לרכישת מזון בשווי 250 שקל ומארגזי פירות, ירקות ומזונות ארוזים יבשים, גם הם בשווי 250 שקל. המדינה מימנה את הפרויקט ב-20 מיליון שקל, הרשויות המקומיות ב-5 מיליון שקל ועוד כ-35 מיליון שקל נאספו כתרומות. המשמעות היא שהמדינה נדרשה לתרום רק 160 שקל לכל משפחה, עבור סיוע שעלותו 425 שקל ושווי בשוק 500 שקל. התורמים העבירו את הכסף על סמך התחייבות לשותפות המדינה, ולכן הפסקת התקציב עוצרת בשלב זה את כל החלוקה.

ממחקר על אודות הפרויקט שערך הביטוח הלאומי עולה כי "למרות רמת הסיוע הנמוכה יחסית, רמת הביטחון התזונתי השתפרה באופן מובהק". עם זאת, נוכח נקודת ההתחלה הנמוכה מאוד של המשפחות, רבות מהן נותרו באי ביטחון תזונתי.

כיוון שהמיזם הוגדר כניסיוני, הוא לא שולב מעולם בבסיס תקציב המדינה. באוגוסט 2019 אמור היה להיערך מכרז חדש לבחירת העמותה שתמשיך בביצוע הפרויקט בשנתיים הקרובות, אך בשל הכאוס הפוליטי הוא נדחה והמיזם לא תוקצב ל-2020. על פי סקר הביטחון התזונתי של הביטוח הלאומי ל-2016, האחרון שפורסם, 18% מהמשפחות בישראל חיות באי ביטחון תזונתי. בסך הכל מדובר ב-513 אלף משפחות בישראל שסובלות מחסור במזון.

המועצה הלאומית לביטחון תזונתי מעריכה שמספר המשפחות הזקוקות לסיוע הוא כ-130 אלף, כלומר פי 12 ממספר המשפחות ששולבו בניסוי. מדובר במשפחות שלאחר תשלומים קשיחים, כמו שכר דירה וחשבונות מים וחשמל, לא נותר להן די כסף לרכישת מזון. המועצה סבורה שעל הממשלה להקצות לסיוע למשפחות אלה חצי מיליארד שקל לשנה. בעבר מומן הסיוע ב-20 מיליון שקל בלבד, אך גם סיוע זה הופסק.

פוטין מכהן כעת בקדנציה האחרונה המותרת לו על פי החוקה הרוסית (החוקה אינה מאפשרת יותר משתי כהונות רצופות בנשיאות). על מנת להמשיך לשלוט החליט פוטין לשנות את החוקה, בדומה למה שעשה לפניו נשיא תורכיה רג'פ טייפ ארדואן.

אך פוטין כבר עבר פעם בדרך זו את מבחן החוקה. ב-2008 הוא סיים את כהונתו בקדנציה השנייה בנשיאות הפדרציה הרוסית. אז הוא בחר לרדת מדרגה אחת בסולם השלטון למשך ארבע שנים, ולכהן כראש ממשלה בזמן שחברו הקרוב ובעל בריתו דמיטרי מדבדב "חימם את כיסא הנשיא" עד 2012, כאשר פוטין שוב רץ לנשיאות.

כיום, כעבור 11 שנה, בחר פוטין שלא "לנוח" אפילו למשך קדנציה אחת, אלא לבצע מהלכים ישירים להבטחת המשך שלטונו. מדוע נזקק למהלכים אלה?

מאז 2012 מדרדרת הפופולריות של פוטין בשל רמת החיים הירודה ברוסיה, הדיכוי האלים של עיתונאים ופעילי אופוזיציה ויציאת השלטון ל-"מלחמות ברירה". לאחר ההפיכה באוקראינה לפני שש שנים, הורה פוטין לצבא לכבוש את חצי האי קרים ולספחו לרוסיה – מהלך שקנה לו פופולריות שלא ידע כמותה מאז עלייתו לשלטון ב-2000. אך הסחת הדעת מבעיותיה הכלכליות והחברתיות הקשות של רוסיה לא החזיקה מעמד. אשתקד נרשם שיא בהפגנות נגד שלטונו של פוטין. נטלו בהן חלק האופוזיציה הליברלית וכן האופוזיציה החזקה יותר משמאל, שארגנה שורת הפגנות נגד העלאת גיל הפרישה לפנסיה.

פוטין יודע כי לא לעולם חוסן. הוא לומד מניסיונו של ידידו נשיא תורכיה. ב-2018 ביקש ארדואן לבצר את שלטונו, ולכן העביר סמכויות ביצועיות מראש הממשלה לנשיא. לאחר מכן התפטר מראשות הממשלה ונבחר לנשיא, המחזיק בסמכויות של שליט כל יכול. אך הרפורמה הנשיאותית של ארדואן גררה אחריה גל מחאה נרחב, שאחד מביטוייו הוא ההפסד שנחלו ארדואן ומפלגתו האסלאמית-ניאו-ליברלית בבחירות לרשויות המקומיות שנערכו במרס 2019. הפסדים נרשמו אז בכל הערים המרכזיות בתורכיה – ובראשן איסטנבול.

אף פוטין מנסה לשנות את כללי המשחק על מנת להישאר בשלטון, תוך הצגת מצג שווא בפני הציבור הרוסי לפיו הוא נאמן לשלטון החוק ואינו מתמודד שוב לנשיאות הפדרציה. משאלתם של הליברלים במוסקבה, שקיוו כי עידן פוטין יסתיים עם סיום הקדנציה שלו – נגוזה. התואר הרשמי של בעל התפקיד הרם בשלטון הקפיטליסטי הרוסי לא ממש משנה - רצונו של פוטין הוא להישאר שם לתמיד. על הקומוניסטים וכוחות השמאל מוטלת המשימה לעצור את משחק הכיסאות המוסיקלי-הדיקטטורי ולשנות את השיטה מן היסוד.

עידן סלוצקר

בוטל דיון בבג"צ בדרישה להסגיר חשוד בפשעים נגד האנושות

בוטל הדיון בבג"צ שאמור היה להבהיר מדוע מגינה ממשלת ישראל על חשוד בפשעים נגד האנושות שנמלט מארגנטינה (ר' גיליון "זו הדרך" הקודם). העתירה הוגשה לבג"ץ בידי העיתונאי שלמה סלוצקי, באמצעות עו"ד איתי מק, בעקבות מעורבותו של אזרח ישראלי דהיום, תאודורו אניבל גאוטו, בביצוע פשעים נגד האנושות בעת הדיקטטורה הצבאית ששלטה בארגנטינה בשנים 1976-1983. הדיון אמור היה להתקיים ביום שני האחרון (27.1). גאוטו התגורר בעבר בקריות, ועתה הוא מסתתר תחת השם "יוסף כרמל".

נשיא רוסיה, ולדימיר פוטין, עם ידידו ראש הממשלה בנימין נתניהו, בשבוע שעבר בירושלים (צילום: לע"מ)

כסאות מוסיקליים ברוסיה: פוטין לתמיד

נשיא רוסיה, ולדימיר פוטין, הודיע לפני שבועיים על שינוי החוקה הרוסית על מנת "לשנות את מאזן הכוחות של הרשויות באופן יסודי".

חדשות המדע: שכפול את שרת התרבות מירי רגב

שרת התרבות החדשה של רוסיה, אולגה ליובימובה (39), העידה על עצמה לפני יותר מעשור שהיא "לא סובלת תרבות". ברשומות (פוסטים) שפרסמה בבלוג בשנים 2006-2010 שרת התרבות גם שיתפה: "אני חושבת שמוזיקה קלאסית, בלט, אופרה והליכה למוזיאונים הם בזבוז זמן". כך דווח בשבת (25.1) בכלי תקשורת היוצאים לאור במוסקבה, בירת רוסיה. דברי השרה, שמונתה לתפקיד בימים אלה (21.1), גררו תגובות זועמות בקרב הציבור הרוסי, לרבות מצד אנשי אמנות ורוח ידועים - ונמחקו מהרשת. "הייתי בפרז' אבל לא במוזיאון הלובר. הייתי במוזיאון בכריטיניה ובעוד כמה באירופה וברוסיה, ואני חושבת שבזכותי שם את זמני", כתבה ליובימובה באחד התכנים שהיא העלתה לרשת. בהזדמנות אחרת ציינה השרה, שעבדה בין היתר בהפקת סרטים תיעודיים, כי היא "לא יכולה לצפות ברובם המוחלט של הסרטים".

תערוכה של עודד יעקב: האישי הוא גם הפוליטי

תערוכת יחיד חדשה שנפתחה בגלריה הגדה השמאלית בתל אביב מציגה את עבודותיו של האמן עודד יעקב. יעקב נולד ב-1987 באבן יהודה, חי ועובד בתל אביב, בוגר המחלקה לאמנות רב תחומית בשנקר בשנת 2013. בתערוכה "יבשות ואוקיינוסים" הוא מציג גוף ציורים מהשנתיים האחרונות, ובהם ייצוג של מתחים בין האישי לקולקטיבי, וכן מתחים בתוך מדיום הציור עצמו: מופשט מול פיגורטיבי, ריקנות מול שפע, השטחה מול העמקה. בעבודותיו של יעקב ניכרים השפעת התרבות והשיח המקומיים והפוליטיים יחד עם דימויים הקשורים לחוויה ולזיכרון האישי. התערוכה מוצגת עד 15 בפברואר בגלריה ברחוב אחד העם 70 בתל אביב, בימי ראשון בשעות 15:00-18:00 ובימי שישי ושבת בשעות 11:00-14:00.

דיון בעקבות אסופת המאמרים על השמאל העצמאי

דיון על אסופת המאמרים "השמאל העצמאי בישראל – 1967-1983" שפורסמה בהוצאת נובמבר לזכרו של פעיל חד"ש הוותיק נעם קמינר, יתקיים ביום רביעי (29.1) בתולעת ספרים, רח' מזא"ה 7, תל-אביב.
בדיון ישתתפו: נורית חג'אג' – פעילת שלום, פמיניסטית מזרחית; אבנר גבריהו – מנכ"ל שוברים שתיקה, והנא עמורי – פעילה ומנהלת פרויקטים בקרן רוזה לוקסמבורג. ינחה: העיתונאי אריה דיין, הכותב דוקטורט על המאבק לביטול הממשל הצבאי. יצוין שדיון נוסף עם מחברי מאמרים שונים באסופה יתקיים במהלך חודש פברואר בגדה השמאלית.
"השמאל העצמאי בישראל" הוא אוסף מאמרים המתאר נדבך בקורותיו של זרם ייחודי בשמאל הישראלי, שבו מילא קמינר תפקיד מפתח. השמאל "העצמאי", ששגשג בשנות השבעים והשמונים, הסתייג מזהויו עם הצינונות אך פנה בייחוד אל הרוב היהודי במדינה ופעל ברחובות, באוניברסיטאות ובכנסת. תנועות וארגונים כמו ש"ח, שס"י, קמפוס, הוועדים לסולידריות עם ביר זית ונגד המלחמה בלבנון, יש גבול, האוהלים, ונשים בשחור - השתייכו כולם לזרם רחב זה. פעיליו ברובם גם לקחו חלק בהקמת החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון – חד"ש ב-1977.

כנס מרקס יתקיים בתל-אביב

מאה שנה לקומוניזם בארץ

כנס מרקס השנתי יתקיים במועדון הגדה השמאלית בתל-אביב (רח' אחד העם 70) ביום שישי הקרוב (31.1). השנה ייערך הכנס בסימן מאה שנים לתנועה הקומוניסטית בארץ ויכלול דיונים, בר פתוח וקטעי מוסיקה ואמנות. בין הנושאים שיידונו בכנס: המפלגה הקומוניסטית והמזרחים, תולדות הקומוניסטים בארץ, האסירים הפוליטיים הקומוניסטים בתקופת המנדט, הארכיון הקומוניסטי, והמפלגה והפליטים הפלסטינים. בין הדוברים: אמג'ד שביטה, נורית חג'אג', אפרים דויד, עאדל עאמר, אדם אלי ועוד. האירוע יתקיים החל בשעה 10:00 והוא פרי שיתוף פעולה בין סניף ת"א של המפלגה הקומוניסטית הישראלית (מק"י) לבין מועדון הגדה השמאלית.
יצוין שמק"י מתכננת שורה של אירועים לציון מאה שנה לתנועה הקומוניסטית. בין היתר ייערך כינוס במרכז הקונגרסים שבכניסה לעיר חיפה, ביום שישי, 27 במארס. עוד מתוכנן כנס אקדמי בשיתוף מכון מינרבה של אוניברסיטת ת"א ומכון אמיל תומא ביום שלישי, 24 במארס.

צוקרברג נגד מרקס

מארגני כנס מרקס השנתי על תולדות הקומוניזם בארץ ניסו שבוע שעבר לקדם את האירוע במסגרת הרשת החברתית פייסבוק. זאת בדומה לעשרות אירועים הנערכים מדי שבוע ברחבי הארץ. הם אף היו מוכנים לשלם את הסכום שדרשה הנהלת החברה כדי לפרסם את האירוע. אך להפתעת המארגנים, פייסבוק סירבה לפרסם את האירוע בטענה כי "מדובר בנושא שנוי במחלוקת". זה קרה ברשת שבעליה, מארק צוקרברג, תיאר אותה באוזני נשיא ארה"ב דונלד טראמפ כ"אמצעי התקשורת הדמוקרטי ביותר בעולם". אין ספק שטראמפ, בעצמו דמוקרט דגול בכל רמ"ח אבריו, התרשם עמוקות מדברי המולטי-מיליונר בן ה-35.

להציל את החינוך והבריאות

במקרה האובדני הרביעי המתרחש בבית החולים בתוך כשנה וחצי. בהודעה מטעם הנהלת בית החולים נמסר כי היא מכנסת דיון דחוף בעקבות המקרים הטראגיים ותודיע על צעדיה. חבר הכנסת עופר כסיף (חד"ש – הרשימה המשותפת) מסר בתגובה: "רופא רביעי מביה"ח סורוקה שלח יד בנפשו. פעמוני האזהרה אשר רעמו בפעמים הקודמות, צריכים להרעיד כעת את הארץ כולה. כעת נדרש הליך חירום להצלת הרפואה הציבורית, החולים וכמובן הרופאים. תנחומיי למשפחה ולחברים".

מתנחלים הציתו מסגד בי-ם ובי"ס בכפר ליד שכם

ביום שלישי השבוע (28.1) הציתו מתנחלים כיתה בבית ספר בכפר הפלסטיני עינאבוס הסמוך לשכם. ימים אחדים קודם לכן (24.1) הציתו מתנחלים מסגד בשכונת שרפאת הצמודה לשכונת בית צפאפא בדרום ירושלים. בהצתות לא היו נפגעים בנפש אך נגרם נזק לרכוש. בשני המקרים הציתו הפורעים את המבנים במהלך הלילה, וריססו על קירות המבנים כתובות נאצה. בין הכתובות: "הורסים ליהודים – הורסים לאויבים. קומי אורי". זאת לאחר שלפני שבועיים הרס הצבא מבנים בהתנחלות קומי אורי סמוך להתנחלות יצהר שבשטחים הפלסטיניים הכבושים, אך המבנים הוקמו מחדש. בתגובה למעשי ההצתה אמר ח"כ עופר כסיף (חד"ש – הרשימה המשותפת): "כשהמטרה והשב"כ נמנעים במכוון מלהעניש את הפורעים, לא יפתיע אם בקרוב ישובו לשרוף גם אנשים. אין ספק כי התעלמות המדינה היא הוראה מגבוה, מנתניהו עצמו. האירועים משרתים אותו". לדברי ח"כ יוסף ג'בארין (חד"ש – הרשימה המשותפת), "רשויות האכיפה מתעלמות מפשעי תג מחיר, ובפועל הן מיישמות את רוח הממשלה. כשבנט הוא שר הביטחון ולכן גביר מוצע תפקיד שלטוני, מה הפלא שפעילי תג מחיר מקבלים רוח גבית?". מהפורום "תג מאיר" נמסר: "יש לגנות בשאט נפש את הצתת המסגד בידי טרוריסטים יהודים. מי שמצית מסגדים מבקש להצית מלחמה בין-דתית איומה ומדממת".

הסתדרות המורים ונהגת ההורים הארצית הקימו מטה מאבק משותף להצלת החינוך המיוחד. זאת הפעם הראשונה ששני הגופים משלבים ידיים ויוצאים יחד למאבק שמטרתו הקפאת הרפורמה בחינוך המיוחד. במטה המאבק מציינים כי אלפי תלמידי חינוך מיוחד, הלומדים כיום בתנאים הולמים – עד 12 תלמידים בכיתה, עם יחס אישי, כשאנשי מקצוע פרא-רפואיים משולבים במערכת השעות השבועית ועם עובדי הוראה שמוכשרים לחינוך מיוחד – צפויים לעבור בתקופה הקרובה למערכת החינוך הרגילה, בה ישולבו בכיתה של כ-35 תלמידים עם מחנכת או גננת אחת וללא תגבור נוסף, מבלי לקבל את הסל התקציבי המגיע להם וללא מנגנון תמיכה. זאת במערכת החינוך הכללית הסובלת כבר עכשיו ממחסור חמור באנשי מקצוע, מהיעדר הכשרה בחינוך מיוחד לצוותי החינוך, ומהיעדר תשתיות פיסיקה, טכנולוגיות ופרטניות.

מהסתדרות המורים נמסר: "יחד עם הנהגת ההורים הארצית פתחנו היום מטה מאבק משותף שמטרתו הקפאת הרפורמה בחינוך המיוחד – תיקון 11 לחוק החינוך המיוחד. בעוד שבמשרד החינוך טוענים כי הרפורמה נועדה לשלב ילדים עם צרכים מיוחדים, המטרה האמיתית היא קיצוץ משמעותי בתקציב החינוך המיוחד בישראל". עוד נמסר ממטה המאבק: "משרד החינוך דורש מוועדות הזכאות, שעברו לשליטתו במסגרת תיקון החוק, לערוך קיצוץ של 30% במספר התלמידים המופנים לחינוך המיוחד. עובדי ההוראה הונחו למלא שאלונים חדשים, שבפועל מאבחנו את תפקוד הילד, וזאת מבלי שניתנה להם הכשרה בחינוך מיוחד וללא ניסיון מקצועי באבחון".

"יישום החוק עלול להוביל לקריסה מוחלטת של מערכת החינוך בישראל. זה לא שילוב כי אם הפקרות. פוגעים בעובדי ההוראה, מפקירים את הילדים המיוחדים, ומרסקים את החינוך. עובדי ההוראה מתריעים על העומס הבלתי נסבל, על חוסר המוכנות ועל המחסור במשאבים - אולם ללא הועיל. הדבר היחיד שחשוב למשרד הוא לחסוך כסף על הגב של כולנו. היום אנו אומרים להם: לא עוד! אנו ניאבק עד אשר הביזיון הזה ייפסק והתיקון לחוק יוקפא", הדגישו.

במקביל נמסר השבוע (25.1) מהנהלת בית החולים סורוקה בכאר שבע כי רופא נוסף בבית החולים שם קץ לחייו. מדובר

הרשימה המשותפת

מפגש פתוח בתל אביב, בהשתתפות

ח"כ עאידה תומא-סלימאן

יום שני, 3 בפברואר, 20:00, "אוקטובר", אחד העם 60, ת"א

החזית הדמוקרטית לשלום ולשוויון

פעילי חד"ש משתתפים בצערם של חיים ברעם ומשפחתו על מותו של האח

מנחם

מועדון הגדה השמאלית

אבל על מותה של המשוררת והחוקרת

יאירה גינוסר

ומשתתף בצער המשפחה